

Vydala se na svou dalekou pouť
veliká a krásná obchodní loď
asi léta Páně sedmnáctset
odpoledne o půl páté

Podpalubí plné zboží a děl
pitné vody, rumu
a zpocených těl
oči byly smutné dívek a žen
od pevniny vítr vál

Stínu v Zátoce stínů
se jménem lodi
co nikdo dávno nečeká
stínu v Zátoce stínů
kapitán velí docela sám
Stínu v Zátoce stínů
rezaví kotvy
a ryby rejdí v kajutách
stínu v Zátoce stínů
zamlklý kapitán
a nikdo nečeká

Lodě ze dna moří zvednou se ven
až nastane soudný poslední den
a domů se vrátí do přístavu
co na konci světa čeká

Po molu pak průvod kapitánů
vejde pod duhovou slavobránu
v pozoru tam budou zástupy stát
námořnických duší

Stínu v Zátoce stínů...